el valor del gol

el valor del gol

Tres partits sense aconseguir marcar i tres partits sense guanyar poden generar dubtes i ansietat a qualsevol equip. Ahir un gol va ser decisiu per decantar la balança a favor de l'equip madrileny, un adversari que fins aquell instant havia generat molt poc davant un Girona que havia realitzat una bona primera part.

Primera part controlada. Plantejament, sistema de joc i alineació previsibles per part dels de Pablo Machín, un Girona que va tornar a sortir amb el quadrat màgic al mig camp i amb un sol davanter centre. Longo, Portu i Borja s'encarregaven d'iniciar la pressió a la sortida de pilota de l'adversari, d'aquesta forma obligaven el porter local Pablo Gazzaniga a desplaçar en llarg. El replegament dels cinc defenses més els doble pivot Pere Pons-Rubén Alcaraz propiciava una ràpida recuperació de pilota. Ofensivament el joc passava per la connexió entre línies dels dos mitges puntes i la profunditat dels dos bandes, Aday Benitez per l'esquerra i Sebas Coris per la dreta. Gràcies a la superioritat numèrica al mig del camp el Girona guanyava les segones jugades i les pilotes dividides, fet que creava molts dubtes i generava moltes dificultats al Rayo Vallecano, alhora de fer els replegaments per ajuntar línies al centre i moltes imprecisions entre els centrals i els mig centres alhora de realitzar els marcatges.
El sistema que utilitza el Girona provoca un desgast físic important a la zona dels bandes i també a les quatre posicions del mig camp, sobretot quan cal que des de segona línia els jugadors arribin en accions d'atac a l'àrea contrària. En aquests cas Borja García i Portu eren els jugadors que havien de realitzar més recorregut.

Mal inici de la segona part. L'equip de José Ramón Sandoval, que havia jugat un discret primer temps sense crear cap ocasió, va sortir molt intens a la represa. Manucho, que feia molts minuts de partit que estava sol en punta, feia el gol que decantava el partit. Una errada en el marcatge suposava el gol dels madrilenys, es tracta d'una situació del joc que es dóna habitualment, els centrals estan més pendents de la pilota i del jugador que condueix, en aquest cas Álex Moreno, i no preveuen l'arribada o la posició del rematador, en aquesta ocasió Manucho, que al final és qui acaba finalitzant la jugada. Llavors una ocasió molt clara de Samuel Longo en una acció d'estratègia de falta lateral i un xut des de la distància d'Aday Benítez van ser poca cosa per poder tornar a entrar en el partit.
L'un a zero condicionava el partit, estava molt clar que el Rayo Vallecano ja es posava a defensar tres punts a l'instant que al Girona li tocava pedalar i assumir més riscos. Un partit que fins el gol anava pel bon camí en control, joc i possessió es convertia en un final descontrolat i obert.
Va estar bé Pablo Machín quan va moure la davantera, primer situant Cristian Herrera per Samuel Longo, i al cap de pocs minuts col·locant sobre el terreny de joc Fran Sandaza per Sebas Coris. Tinc la sensació que a l'hora de jugar amb dos davanters és millor fer-ho amb Cristian Herrera juntament amb un dels dos davanters centres. Per qüestió de moviments, característiques i creació d'espais, no acabo de veure la parella Sandaza-Longo.
Ara toca descansar, carrega ?energia i entrenar per aconseguir millorar sobretot ofensivament, ?diumenge a Montilivi hi ha una bona oportunitat per aconseguir la victòria contra el Numància.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2016/10/23/valor-del-gol/810762.html?utm_source=rss